

2/2018

PIGI m a g a z í n

aneb ..jak si tady chrochtáme

Serrvús,

kurnik šopá, to není mošné, jak já na fás nemám šás, sem selá ulítaná, ani se nestaším parrfémořát, nabarvit pazúrky, jak tady pošát lítám kolém tocho stada. Je to felmi náročná klientelá, sakrblé, to fášně už není legrasé. Sou nárošní na dobrou stráfú, ale i na fajnový prográm. Furt se to chce frřtět, běchát, chopsát, tansovát takoféto to padedé a baló, ti zdatnější vystžichnou i arabés. Chápejté, f tom šerredném vedrrú, to se nedá fšecho kontrolofát. Za so je musím ale pochfálit je, že krrásně spífají šansony vešerr u ochínků, jelikóš šansony sou felmi blísco mému urozenému fransóskému sítění. No, jejich módní stíl je fášně nemóšný, nemají fúbes pochopení prro fransóskou elegansí, šádné klobóušky, punšóšky, kráásné botíšky a olalá fsnešéná chúsé. Nefím, nefím, jesli se mi podaží do nich sasét aspoň semínko pro fkus a uměléské sítění. Ale snaším sé, věžté mí. A jesli sé mi to podaží, rrozjedu to fe felkém a pošádám Evropskou unií o dotasé, a s Pensionkú fybudují prrafé „Vepžové Chnízdo“. Ólalá, to bude náádcheerá!

Kurcze bjyadne, to je hyc! Špyrka se mi topi, kaj se gnym, tak po mě furt kdoši coši chce. To sum furt uotazki: a něvidžauaš muj gornek, něvidžauaš muj talyř, něvidžauaš mojum kšiltofke, nimoš šnure, nimoš papjur, nimoš nožyce, kiedy beje program a co še teraz robi. Ješče chvile a zaatřepjym tu ratkami nadobro! Je tego tu na mě moc – jo džedžinsko švinia na to nima staviano, a ješče do tego ta Kotleta ze sfoimi nobl poučkami! Že jo se na to daua... ale marne, mum serce na pravym mjejscu, tak to fšycko uochotně vydžeržym.

Chynym vum tu kapke komentařa ku tym fotkum, co juž uoglundoče:

V sobote, jak my přijechali, tak kapke luchuo a v nědžele byuo pod mrokym. Puščili tu džeckum taki fajny srandovni filmek uo zelenině – byu natočuny na motyvy opoviadani o Jonašovi a vjelki rybje – znoče to, ni? Tuž a tak se rozdželili do kmenov, kjere sum pomjanovane podle tej zeleniny – patyzon (to mo Kotleta radošč, bo to je z francuzki kuchyně), uogurki, lilki, ředkfički, tykfe a žymjoki. Mě sum nějbližyj ty žymjoki – z tego fajně přityujym. Tak žech došua ku zavěru, že se o sfojum dupe němušym boč, bo jadum na zelenině.

Aby se děcka bližy poznauy, mjauy olympiade kmenuv, rozjechauy se tu turnaje v ringu, smukbolu (chit latošigo lata, kjery znajum jynty v Ameryce a tu – to značy, že se tu poskytuju nadstandartove sužby), fusbolu a v kajyny čym.

Tež se tu ukozou taki spravny energicki typek z Ameryki (tak se němyšliče, že my tu sum 100 rokuv za uopicami.... Kotleta mo pod palcym zařundzani vyměnných pobytuf). Potym se džeka mušeli piuovač jemnum motoryke v jak jynty čym – motali naramki ze šnuruv

z padaka, šulali miski, gorki z gliny na takim kolcu, co se točyuo, pjkli višurki - byu taki hyc, že ani trumbe němušeli použyvač a dynčyč agregat. Jedna typka tu přiniusua mikroskop, tak zbgyrali mortfe uosy, motyly a kaj jyny co - aj po mě začli pokukovač... ješče že se pod tyn mikroskop něvlezym, inačy bych němušaua dopadnyč dobře...

Po šniodaniu (z myčim zymbuv se tu žodyn nězdžeržuje), dbo Kotleta na vzdělavani – „Čtení s porozuměním“ a sfojim dramatyckim francuzkim projevy čyto napinavum kšiunžke, kjero je podobno z uopovjadaním o Jonašovi.

Aby my nimjeli z tego hycu zapařuny a potym aji uoščypane dupki, šli my zrobič zatěžovy test na místni koupadlo, jak my uotestovali jeho kfalite a stabilite. Tuž fajne to byuo a juž se češymy, co ješče z vedoucich vyleže, co bedymy ješče robič.

No jo se tež češym, kědy se dom nogi do vaservogi, chladum na slevomatu jakiši velnes eurovikend pobyt, abych se daua kapke do kupy po tutejšym zahulu.

Tož na džišo, mušym išč ucišyč nědvjedže z vedlejšego stana. Tož to byuo fšycko ku fotkum.

Narazie ☺

Vepřenka

Orevuár ☺

Kotleta